

บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติ ความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่อง ของสินค้า พ.ศ. ... (Lemon Law)

ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้มีการพัฒนาคิดค้นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เพิ่มมากขึ้น ในขณะเดียวกัน สินค้าที่ผลิตด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงนั้น เป็นการยากที่วิญญูชนทั่วไป จะทราบถึงความชำรุดบกพร่องจากรูปลักษณ์ของสินค้าได้ โดยง่าย ตลอดจนวิธีการซื้อขายที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากอดีต ที่มีการซื้อขายในท้องตลาดมาเป็นการซื้อขายผ่านระบบออนไลน์เพิ่มมากขึ้น โดยที่สินค้าที่ผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ รถยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องมือสื่อสาร ที่ต้องประกอบด้วยชิ้นส่วนอะไหล่อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ นั้น หากผู้ขายนำสินค้าที่มีความชำรุดบกพร่อง หรือส่วนประกอบที่ไม่ได้มาตรฐานมาผลิตและจัดจำหน่าย ผู้บริโภคย่อมไม่สามารถตรวจพบความชำรุดบกพร่องของสินค้าจากรูปลักษณ์ภายนอกของสินค้านั้นได้

ปัจจุบัน พบว่าเกิดปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น อาทิ สินค้าที่ส่งมอบไม่ได้มาตรฐาน มีสภาพชำรุดบกพร่อง สินค้าที่ไม่ตรงตามคำสั่งซื้อ การได้รับสินค้าล่าช้า รวมถึงความเสียหายซึ่งเกิดในขั้นตอนการจัดส่งสินค้ามายังผู้บริโภค การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว และการไม่ได้รับความเยียวยาเมื่อเกิดปัญหาของการซื้อ ทั้งนี้ ข้อมูลสถิติจากกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เรื่อง “สถิติข้อมูล ๑๐ อันดับ เรื่องร้องเรียนสินค้าและบริการ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓” พบว่า ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับ

ยานพาหนะ ประเภทสินค้ารถยนต์ใหม่เป็นเรื่องที่ถูกร้องเรียนมากที่สุด จำนวน ๔๖๓ ราย จากผู้ร้องเรียนทั้งหมด ๑,๐๕๙ ราย คิดเป็น ๔๓.๗๒% ของเรื่องร้องเรียนทั้งหมด นับว่ามากกว่าสินค้าประเภทอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รวมถึงการใช้และการตีความกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องของประเทศไทย จะพบว่า ได้มีมาตรการเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค โดยการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๖๑ บัญญัติว่า “รัฐต้องจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการรู้ข้อมูลที่เป็นจริง ด้านความปลอดภัย ด้านความเป็นธรรมในการทำสัญญา หรือด้านอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค” และหมวด ๓ สิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๔๖ บัญญัติว่า “สิทธิของผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครอง ฯลฯ” ประกอบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติสิทธิของผู้บริโภคที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ๕ ประการ^๑ ดังนี้

๑. สิทธิที่จะได้รับข่าวสาร รวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพ ที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ
๒. สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ
๓. สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ

* นางสาวบุษกร วิทยานุกรณ์ นิติกรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๑ https://www.ocpb.go.th/images/2017/Infographic/FB_IMG_1605250833356.jpg, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

^๒ https://www.ocpb.go.th/news_view.php?nid=9764, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๔. สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา
๕. สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย
สำหรับการใช้และการตีความกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องของประเทศไทยนั้น
พบว่า ได้มีการบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
หมวด ๒ หน้าที่และความรับผิดของผู้ขาย ส่วนที่ ๒ ความ
รับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่อง ในมาตรา ๔๗๒ ถึง ๔๗๔^๓
มีหลักการที่บัญญัติความรับผิดเพื่อสินค้าที่ชำรุดบกพร่อง
เป็นการทั่วไปในเรื่องผู้ขายต้องรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่อง
การกำหนดข้อยกเว้นของผู้ขายที่ไม่ต้องรับผิดต่อผู้ซื้อในความ
ชำรุดบกพร่อง หากผู้ซื้อเห็นประจักษ์แล้วในเวลาส่งมอบ และ
การกำหนดอายุความในการฟ้องร้องคดีภายใน ๑ ปี นับแต่เวลา
ที่พบเห็นความชำรุดบกพร่อง นอกจากนี้ กฎหมายพิเศษ
ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่สำคัญ อาทิ พระราชบัญญัติ
ความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค
พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่นำมาใช้เมื่อมีการฟ้องร้องเยียวยา
ความเสียหายแก่ผู้บริโภคเมื่อผู้ได้รับความเสียหายจากสินค้า
ที่ไม่ปลอดภัย หรืออีกนัยหนึ่งคือ เป็นกฎหมายที่นำมาใช้เมื่อมี
การฟ้องร้องคดีเรียกค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว ในขณะที่หลาย
ประเทศได้บัญญัติกฎหมายความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่อง
หรือ Lemon Law^๔ (คำว่า “Lemon” นั้นเป็นศัพท์สแลง
ในภาษาอังกฤษ หมายความว่า สินค้าที่ชำรุดบกพร่อง) ส่วน
Lemon law (U.S.) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ถือเป็นกฎหมาย
เกี่ยวกับรถยนต์ที่ชำรุดบกพร่อง ในขณะที่ Lemon law

(Singapore) ของประเทศสิงคโปร์นั้น มีความหมายครอบคลุม
ถึงสินค้าทุกประเภทที่ชำรุดบกพร่อง

ในส่วนกฎหมาย Lemom Law ของประเทศไทย ได้มี
แนวคิดในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติโดยได้เริ่มต้นอย่างเป็น
รูปธรรมเมื่อปี ๒๕๕๗ โดยคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครอง
ผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้เสนอ “ร่างพระราชบัญญัติ
ความรับผิดต่อความชำรุดบกพร่องของสินค้า พ.ศ.” ซึ่ง
คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการเมื่อปลายปี ๒๕๖๐^๕ ส่งให้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา^๖ และได้มีการ
รับฟังความคิดเห็นไปเมื่อต้นปี ๒๕๖๒ โดยได้แก้ไขชื่อร่าง
กฎหมายดังกล่าวเป็น “ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดเพื่อ
ความชำรุดบกพร่องของสินค้า พ.ศ.” โดยเมื่อเดือนมิถุนายน
๒๕๖๓ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.)
ได้เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรวบรวมข้อมูลส่งให้หน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย^๗

ในส่วนหลักการสำคัญโดยสังเขปของร่างพระราชบัญญัตินี้
คือ การกำหนดลักษณะความชำรุดบกพร่องของสินค้า สิทธิของ
ผู้ซื้อสินค้าเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง และความรับผิดของ
ผู้ขายสินค้าในกรณีที่สินค้าเกิดความชำรุดบกพร่องให้ชัดเจน
ยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนซึ่งเป็น
ผู้บริโภค โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ประกอบด้วย ๒๒
มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

^๓ “มาตรา ๔๗๒ ในกรณีที่ทรัพย์สินซึ่งขายนั้นชำรุดบกพร่องอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นเหตุให้เสื่อมราคาหรือเสื่อมความเหมาะสมแก่ประโยชน์
อันมุ่งจะใช้เป็นปกติก็ตี ประโยชน์ที่มุ่งหมายโดยสัญญาก็ตี ท่านว่าผู้ขายต้องรับผิด
ความที่กล่าวมาในมาตรานี้ย่อมใช้ได้ ทั้งที่ผู้ขายรู้อยู่แล้วหรือไม่รู้ว่าคุณชำรุดบกพร่องมีอยู่”

“มาตรา ๔๗๓ ผู้ขายย่อมไม่ต้องรับผิดในกรณีดังกล่าวต่อไปนี้คือ

(๑) ถ้าผู้ซื้อได้รู้อยู่แล้วแต่ในเวลาซื้อขายว่ามีความชำรุดบกพร่อง หรือควรจะรู้เช่นนั้นหากได้ใช้ความระมัดระวังอันพึงคาดหมายได้แต่
วิญญูชน

(๒) ถ้าความชำรุดบกพร่องนั้นเป็นอันเห็นประจักษ์แล้วในเวลาส่งมอบ และผู้ซื้อรับเอาทรัพย์สินนั้นไว้โดยมิได้อัดเอื้อน

(๓) ถ้าทรัพย์สินนั้นได้ขายทอดตลาด”

“มาตรา ๔๗๔ ในข้อรับผิดเพื่อชำรุดบกพร่องนั้น ท่านห้ามมิให้ฟ้องคดีเมื่อพ้นเวลาปีหนึ่งนับแต่เวลาที่ได้พบเห็นความชำรุดบกพร่อง”

“รายงานของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ วาระปฏิรูปที่ ๓๑ : การปฏิรูประบบการคุ้มครองผู้บริโภค เรื่อง
“ความรับผิดต่อความชำรุดบกพร่องของสินค้าและร่างพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความชำรุดบกพร่องของสินค้า พ.ศ.”, หน้า ๒๒.

^๔ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความชำรุดบกพร่องของสินค้า พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
<http://www.cabinet.soc.go.th/soc/Program2-1.jsp?menu=1> สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

^๖ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาพระราชบัญญัติความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้า พ.ศ.... ตรวจพิจารณาแล้ว เรื่องเสร็จที่
๗๓๖/๒๕๖๓

^๗ https://www.ocpb.go.th/news_view.php?nid=11046, “การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่อง
ของสินค้า พ.ศ.” รับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. สินค้าที่อยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ จะใช้กับสินค้าทุกประเภท ซึ่งเป็นสิ่งของที่มีไว้เพื่อขาย

๒. กำหนดนิยามของคำว่า “ผู้ซื้อ” หมายความว่า รวมถึงผู้รับโอนหรือสืบสิทธิในสินค้าจากผู้ซื้อสินค้านั้นด้วย (ร่างมาตรา ๓ บทนิยาม)

๓. กำหนดบทสันนิษฐานความชำรุดบกพร่อง หากสินค้าเสียหายภายในหกเดือนนับแต่วันส่งมอบ ให้สันนิษฐานว่าสินค้าชำรุดบกพร่องในเวลาส่งมอบ (ร่างมาตรา ๕)

๔. กำหนดสิทธิของผู้บริโภคเมื่อสินค้าชำรุดบกพร่อง โดยผู้บริโภคมีสิทธิ “ได้แก่” เรียกให้ผู้ขายซ่อมแซมหรือเปลี่ยนสินค้า ขอลดราคาสินค้า หรือบอกเลิกสัญญาได้ โดยสิทธิดังกล่าวข้างต้นไม่กระทบสิทธิของผู้ซื้อในอันจะเรียกค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควรจากผู้ขาย (ร่างมาตรา ๖)

๕. กำหนดบทยกเว้นความรับผิดของผู้ขาย ในกรณี que ผู้บริโภคได้รู้อยู่แล้วตั้งแต่ต้นว่าสินค้ามีความชำรุดบกพร่อง เว้นแต่ผู้ขายปิดบังความชำรุดบกพร่อง หรือผู้ขายได้ให้การรับประกันกับผู้ซื้อ หรือในกรณีเป็นสินค้าที่ซื้อจากการขายทอดตลาด (ร่างมาตรา ๑๔)

๖. กำหนดให้อายุความสะดุดหยุดลง ในระหว่างที่ผู้ขายซ่อมแซมหรือเปลี่ยนสินค้าให้แก่ผู้ซื้อจนกว่าจะครบกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันที่ผู้ขายส่งมอบสินค้าที่ได้ซ่อมแซมหรือเปลี่ยนสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ (ร่างมาตรา ๑๖)

๗. อายุความ กำหนดให้การใช้สิทธิเรียกร้องตามพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบต่อการใช้สิทธิตามกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๑๙)

เมื่อพิจารณากฎหมาย Lemon Law ของต่างประเทศ อาทิ ประเทศเยอรมนี ประเทศสิงคโปร์ พบว่าความรับผิดเพื่อชำรุดบกพร่องและการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศเยอรมนี^๔ ได้ปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่ง (Das Bürgerliches Gesetzbuch; BGB) อย่างขนานใหญ่ โดยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเข้ามาใส่ไว้ในระบบความรับผิดเพื่อชำรุดบกพร่อง ซึ่งได้แยกโครงสร้างความรับผิดเพื่อชำรุดบกพร่องที่ปรากฏตามประมวลกฎหมายแพ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนทั่วไปที่คุ้มครองทั้งผู้บริโภคและบุคคลทั่วไป และส่วนที่คุ้มครองผู้บริโภคโดยหลักการในเรื่องความรับผิดในความชำรุดบกพร่องตามสัญญานั้น นอกจากสิทธิบอกเลิกสัญญาแล้ว ยังมีวิธีการเยียวยา คือ ซ่อมแซม เปลี่ยนสินค้า และลดราคาตามสภาพสินค้าตามลำดับ

สำหรับความรับผิดเพื่อชำรุดบกพร่องและการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศสิงคโปร์^๕ ได้บัญญัติคำนิยามของคำว่า ‘ชำรุดบกพร่อง’ ตามกฎหมายซื้อขายสินค้า (Sale of Goods Act) ที่ให้คำจำกัดความว่า เป็นสินค้าไม่ได้คุณภาพหรือใช้งานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพตามที่แจ้งไว้บนฉลาก หากภายใน ๖ เดือน หากผู้บริโภคพบความชำรุดของสินค้า ซึ่งเป็นความบกพร่องที่เกิดขึ้นก่อนการซื้อขาย ก็สามารถแจ้งให้ผู้ขายทำการซ่อมแซม หรือเปลี่ยนเป็นสินค้าตัวใหม่ได้ทันที โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (การค้าที่เป็นธรรม) หรือ The Consumer Protection (Fair Trading) Act ซึ่งได้มีการแก้ไขกฎหมายในส่วนที่ ๓ (Part III-Additional Consumer Rights in respect of non-conforming goods) อันเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเพิ่มเติมของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ชำรุดบกพร่อง มีสาระสำคัญ ดังนี้

- ต้องใช้สิทธิในการเรียกร้องให้ซ่อมแซมสินค้าที่ชำรุดบกพร่อง หรือในบางกรณีอาจจำเป็นต้องเปลี่ยนสินค้า ทั้งนี้ โดยผู้ซื้อต้องให้ระยะเวลาอันสมควรแก่ผู้ขายเพื่อดำเนินการ และผู้ขายอาจจะปฏิเสธไม่ซ่อมแซมหรือเปลี่ยนสินค้าก็ได้ หากปรากฏว่าการซ่อมแซมหรือเปลี่ยนสินค้าไม่ได้สัดส่วนกับราคาของสินค้านั้น หรือไม่อาจที่จะซ่อมได้ อันเป็นการกำหนดด้วยหลักสัญญาต้องเป็นสัญญาก่อน (สิทธิปฐมภูมิ)

^๔ คณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ, อ้างแล้ว เิงอรธที่ ๕, หน้า ๔.

^๕ คณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ, อ้างแล้ว เิงอรธที่ ๕, หน้า ๕-๖.

- เมื่อไม่อาจที่ซ่อมแซม/เปลี่ยนสินค้าเช่นนั้นได้ ให้ใช้สิทธิยุติกรรม คือ การขอลดราคาสินค้าตามสัดส่วนที่ชำรุดบกพร่อง หรือการบอกเลิกสัญญา โดยที่การบอกเลิกสัญญาต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้ซื้อได้ใช้สอยไปก่อนที่จะมีการบอกเลิกสัญญาด้วย

- ภาระการพิสูจน์ภายใน ๖ เดือน หากปรากฏว่าสินค้าชำรุดบกพร่อง ให้ถือว่าสินค้านั้นชำรุดบกพร่องนับตั้งแต่วันส่งมอบเป็นต้นมา เว้นแต่ผู้ขายจะสามารถพิสูจน์เป็นอย่างอื่นได้

ดังนั้น เมื่อพิจารณาภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้า พ.ศ. ประกอบการพิจารณากฎหมายของต่างประเทศข้างต้นแล้ว พบว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความไม่ชัดเจนของถ้อยคำว่า “สินค้าชำรุดบกพร่องเพียงเล็กน้อย” ว่าจะหมายความรวมถึงกรณีใดบ้าง ซึ่งอาจเกิดปัญหาสำหรับผู้ซื้อและผู้ขายในการตีความในบทบัญญัตินี้ได้ อีกทั้งสิทธิของผู้บริโภคในการเรียกให้ผู้ขายซ่อมแซมหรือเปลี่ยนสินค้า ขอลดราคาสินค้า หรือบอกเลิกสัญญาได้ โดยสิทธิดังกล่าวข้างต้นไม่กระทบสิทธิของผู้ซื้อในอันจะเรียกค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควรจากผู้ขายนั้น เห็นว่า หากผู้ขายสินค้าที่เป็นผู้ประกอบการ

รายย่อยอาจไม่มีความพร้อมในเรื่องต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายในมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับผู้บริโภคได้

กล่าวโดยสรุป การที่ประเทศไทยมีกฎหมายที่บัญญัติความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้าไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตั้งแต่มาตรา ๔๗๒ ถึงมาตรา ๔๗๔ เท่านั้น โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับขอบเขตและความหมายของความชำรุดบกพร่องอย่างกว้าง ๆ จึงอาจจะส่งผลให้การตีความกฎหมายและการบังคับใช้เกิดความสับสน และก่อให้เกิดอุปสรรคในการพิจารณาคดีผู้บริโภคเป็นการเฉพาะได้ อีกทั้งบทบัญญัติดังกล่าวได้บังคับใช้มาตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๗๒ จึงไม่สอดคล้องกับบริบทและข้อเท็จจริงในการคุ้มครองผู้บริโภคในสังคมที่เปลี่ยนไป ดังนั้น เพื่อเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้บริโภคได้อย่างทันท่วงที และเกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการและผู้บริโภค จึงเป็นการดีเป็นอย่างยิ่งหากได้มีการผลักดันให้มีกฎหมายเฉพาะที่ว่าด้วยความรับผิดเพื่อชำรุดบกพร่องของสินค้า เพื่อส่งเสริมให้ผู้ซื้อและผู้ขายได้ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของตนได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และสนับสนุนให้เกิดการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคให้มีมาตรฐานเช่นเดียวกับนานาประเทศ อันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหลักกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ■

